

Dosarul nr.2ra-1330/21

Prima instanță - Judecătoria Bălți, sediul Central (jud. : S. Dubceac)

Instanța de Apel - Curtea de Apel Bălți (jud. : I. Grosu, A. Garbuz, A. Ciobanu)

ÎN C H E I E R E

15 septembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de Mosin Andrei, reprezentat de
avocatul Dulgher Dumitru,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Inspectoratul General
al Poliției împotriva lui Mosin Andrei privind încasarea cheltuielilor pentru
dezvoltarea profesională,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 20 mai 2021 prin care s-a respins
apelul declarat de Mosin Andrei și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Bălți, sediul
Central din 16 noiembrie 2020,

c o n s t a t ă :

La 30 decembrie 2019, Inspectoratul General al Poliției a depus cerere de chemare
în judecată împotriva lui Mosin Andrei privind încasarea cheltuielilor pentru
dezvoltarea profesională.

În motivarea a invocat că, prin ordinul șefului Inspectoratului General al Poliției
nr. 556e din 30 noiembrie 2018, Mosin Andrei Igor a fost numit în funcția de ofițer de
investigații-debutant al Biroului crime grave al Serviciului poliției criminale al
inspectoratului de Poliție Botanica al Direcției de poliție a mun. Chișinău a
Inspectoratului General al Poliției, cu acordarea gradului special „inspector”.

În scopul acumulării cunoștințelor teoretice și abilităților practice necesare
exercitării atribuțiilor de serviciu, la 30 noiembrie 2018, în temeiul dispoziției șefului
Inspectoratului General al Poliției nr. 34/3-551, Mosin Andrei a fost delegat la
cursurile de formare profesională inițială în cadrul Academiei „Ștefan cel Mare” a
Ministerului Afacerilor Interne, pentru perioada 03 decembrie 2018 – 06 martie 2019.

Prin Ordinul șefului Inspectoratului General al Poliției nr. 477 ef. din 20
septembrie 2019 în conformitate cu art. 38 alin. (1) lit. a) din Legea privind
funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne nr.
288/2016, a fost încetat serviciul și contractual individual de muncă cu Mosin Andrei
din propria inițiativă.

În conformitate cu pct. 1 din Anexa nr. 6 „Modul de întocmire a angajamentului
scris al funcționarului public privind activitatea în serviciul public după absolvirea

formelor de dezvoltare profesională ” La Hotărârea Guvernului nr.201/2009 privind punerea în aplicare a prevederilor Legii nr.158/2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public „angajamentul scris al funcționarului public privind activitatea în serviciul public după absolvirea formelor de dezvoltare profesională (în continuare– angajament) reprezintă actul juridic unilateral prin care funcționarul public își asumă obligația de a active în serviciul public după absolvirea cursurilor sau programelor de dezvoltare profesională, inclusive studiilor de masterat, în țară sau în străinătate”, iar potrivit pct.3 din aceeași Anexă „angajamentul se întocmește în cazul în care durata formei sau durata cumulative a formelor de dezvoltare profesională la care este delegat funcționarul depășește 90 de zile într-un an calendaristic”.

Conform pct. 6 subpct. 1) din Anexa nr.6 al aceluiași act normative „după absolvirea formelor de dezvoltare profesională funcționarul public are obligația să activeze în serviciul public de la 2 la 3 ani – în cazul în care formele de dezvoltare profesională, inclusive studiile de masterat, au o durată de la 90 până la 120 de zile.

Reclamantul a indicat că, la 26 noiembrie 2018, Mosin Andrei a semnat angajamentul funcționarului public (inclusiv cu statut special) prin care a fost informat despre prevederile art. 26 alin. (3) al Legii nr.288/2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, conform căroră s-a obligat după absolvirea cursurilor de dezvoltare profesională în cadrul Academiei „Ștefan cel Mare” a Ministerului Afacerilor Interne cu o durată de la 90 până la 120 de zile, să activeze în cadrul Ministerului Afacerilor Interne pe o perioadă de la 2 la 3 ani.

Conform angajamentului menționat, Mosin Andrei s-a obligat să restituie integral Ministerului Afacerilor Interne cheltuielile suportate pentru dezvoltarea sa profesională, inclusiv salariul încasat pe perioada aflării la instruire calculate în condițiile legislației în vigoare, în cazul în care nu va activa în cadrul Ministerului Afacerilor Interne, după absolvirea cursurilor menționate, întreaga perioadă specificată în angajament, or, conform pct.8 subpct.2) al Anexei nr.6 din perioada specificată în angajament, or conform pct.8 subpct.2) al Anexei nr.6 din Hotărârea Guvernului prenotată „funcționarul public va restitui integral autorității publice cheltuielile suportate pentru dezvoltarea sa profesională, indiferent de sursa de finanțare, inclusiv salariul încasat pe perioada aflării la instruire, calculate în condițiile legii, în cazul în care nu a activat în serviciul public, după absolvirea formelor de dezvoltare profesională, întreaga perioadă specificată în angajament”.

Mosin Andrei nu a activat în cadrul Ministerul Afacerilor Interne, după absolvirea cursurilor de dezvoltare profesională, întreaga perioadă specificată în angajament.

La 27 septembrie 2019, prin somația nr.34/20 – 13732, Mosin Andrei a fost informat referitor la restituirea benevolă și imediată a cheltuielilor suportate de către reclamant pentru dezvoltarea profesională în sumă de 18158,91 (optsprezece mii o sută cincizeci și opt, 91) lei, sumă achitată cu titlu de salariu din contul Inspectoratului General al Poliției, fapt ce se confirmă prin certificatul cu privire la salariu calculat și achitat nr.3030 din 25 septembrie 2019.

Recunoscând datoria, la 03 octombrie 2019 Mosin Andrei a semnat o obligație întru soluționarea pe cale amiabilă a litigiului, însă până în prezent acesta nu și-a onorat obligațiunea și nu a prezentat motivele refuzului.

Reclamantul a solicitat încasarea din contul lui Mosin Andrei în beneficiul

Inspectoratului General al Poliției a sumei în mărime de 18158,91 lei cu titlul de cheltuieli suportate pentru dezvoltarea profesională inițială.

Prin hotărârea Judecătoriei Bălți, sediul Central din 16 noiembrie 2020 s-a admis cererea de chemare în judecată depusă de Inspectoratul General al Poliției către Mosin Andrei privind încasarea cheltuielilor pentru dezvoltarea profesională.

S-a încasat de la Mosin Andrei în beneficiul Inspectoratului General al Poliției, suma de 18 158,91 lei cu titlu de cheltuieli pentru dezvoltarea profesională.

S-a încasat de la Mosin Andrei în beneficiul statului, taxa de stat în sumă de 544 76 lei.

Pentru a hotărî astfel, instanța de fond a constatat că, Mosin Andrei a semnat la data de 26.11.2018 angajamentul prin care a fost informat despre prevederile art. 26 alin. (3) al Legii nr.288 din 16.12.2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, potrivit căroră, funcționarul public cu statut special delegat la cursuri de formare inițială sau la programe de dezvoltare profesională în instituțiile de învățământ ale Ministerului Afacerilor Interne ori în alte instituții de învățământ care pregătesc personal pentru acest minister, inclusiv la studii superioare de licență și de master în țară sau în străinătate, semnează un angajament prin care își asumă obligația de a activa în cadrul Ministerului Afacerilor Interne după absolvirea formelor de dezvoltare profesională, potrivit termenului specificat în pct.5 din ”Regulamentul privind condițiile și modalitatea de restituire a cheltuielilor pentru instruire de către funcționarii publici cu statut special” anexa la ordinal MAI nr.135 din 23.05.2017.

După absolvirea cursurilor de dezvoltare profesională în cadrul Academiei ”Ștefan cel Mare” a MAI care au avut loc în perioada 03.12.2018-06.03.2019, cu durată de la 90 până la 120 zile, Mosin Andrei nu a activat în serviciul public de la 2 la 3 ani, iar baza cererii din 13.09.2019, prin ordinul nr.477ef. din 20.09.2019 al Inspectoratului General al Poliției a încetat raportul de serviciu al funcționarului public cu statut special.

Instanța de fond a reținut că, la momentul angajării în funcție 30.11.2018, pârâtul a depus angajamentul prin care s-a obligat ca după absolvirea cursurilor de dezvoltare profesională cu durată de la 90 până la 120 zile, să activeze în cadrul Ministerului Afacerilor Interne de la 2-3 ani, în caz contrar să restituie integral Ministerului Afacerilor Interne toate cheltuielile suportate, inclusiv salariul încasat pe perioada aflării la instruire.

Totodată instanța a conchis că, Mosin Andrei a recunoscut datoria, semnând la 03 octombrie 2019 o declarație prin care s-a obligat să achite în beneficiul Inspectoratului de poliție Bălți al IGP al MAI datoria formată în legătură cu nerespectarea cheltuielilor suportate pentru perioada de instruire inițială în cadrul Academiei ”Ștefan cel Mare” a MAI - 03.12.2018-06.03.2019 în mărime de 18158,91 lei, suma data fiind repartizată în 3 rate a câte 6052,97 lei.

Nefiind de acord cu soluția instanței de fond, la 26 noiembrie 2020, Mosin Andrei a declarat apel solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii Judecătoriei Bălți, sediul Central din 16 noiembrie 2020 și emiterea unei decizii de respingere a acțiunii.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 20 mai 2021, s-a respins apelul declarat de Mosin Andrei și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Bălți, sediul Central din 16

noiembrie 2020.

La 16 iulie 2021, Mosin Andrei, reprezentat de avocatul Dulgher Dumitru, a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 20 mai 2021 solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond și emiterea unei hotărâri noi de respingere a acțiunii.

În motivare a invocat că, nu este de acord cu soluția instanței de apel.

În legea materială pe care s-au bazat instanțele investite cu judecarea fondului este indicat că, în cazul în care formele de dezvoltare profesională au o durată de la 90 de zile până la 120 zile, iar formele de dezvoltare profesională includ în sine procesul de instruire în urma căruia se obține o calificare. Perioada (durata) reprezintă timpul total pe care participanții la cursuri l-au petrecut în cadrul lecțiilor teoretice și stagiilor practice în scopul acumulării abilităților necesare exercitării atribuțiilor de serviciu.

Astfel, recurentul consideră că, perioada vizată de formare profesională de la 90 de zile la 120 de zile urmează a fi apreciată corect ca termen de instruire, (termen academic) și nici de cum zile calendaristice.

Potrivit certificatului nr. A012193 din 06 martie 2019 emis de Departamentul dezvoltării profesionale a Academiei Ștefan cel Mare eliberat lui Mosin Andrei, în perioada 03 decembrie 2018-06 martie 2019 acesta a absolvit cursurile de formare profesională cu o durată totală de 502 ore.

În opinia recurentului instanțele au interpretat eronat prevederile art. 98, 100, 106 din Codul muncii.

Examinând cauza instanțele au dat o apreciere eronată probelor din dosar, în deosebi actul prin care reclamantul consideră că pârâtul a recunoscut existența datoriei.

Recurentul consideră că restituirea cheltuielilor pentru studii suportate de Ministerul Afacerilor Interne, în conformitate cu prevederile alin.4, art.26 din Legea privind funcționarii publici cu statut special poate fi pusă doar pe semna celor care au absolvit o instituție de învățământ din cadrul Ministerului Afacerilor Interne și a încetat raportul de serviciu în primii 5 ani de activitate din motivele specificate la art. 38 al Legii.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că Curtea de Apel Bălți a pronunțat dispozitivul deciziei la 20 mai 2021.

Conform art.434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale

Cererea de recurs a fost declarată la 16 iulie 2021, respectiv, în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.439 alin. (2) și (3) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

La 05 august 2021, Curtea Supremă de Justiție a comunicat intimatului recursul, informând despre necesitatea depunerii referinței în termen de o lună de la data primirii scrisorii, fiind recepționat la 11 august 2021, potrivit avizului de recepție de la

fila dosarului 156.

Prin referința depusă la 14 septembrie 2021, a menționat că, decizia Curții de Apel este întemeiată și corect argumentată, fiind examinate toate probele și circumstanțele constatate nemijlocit de instanța de fond.

Recursul depus de Mosin Andrei poartă un caracter declarativ fiind lipsit de temei juridic, motivele invocate în recurs sunt formale nu pun la îndoială legalitatea deciziei instanței de apel. A pledat pentru inadmisibilitatea recursului.

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acest este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și

de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

Potrivit art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Mosin Andrei, reprezentat de avocatul Dulgher Dumitru, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Mosin Andrei, reprezentat de avocatul Dulgher Dumitru.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Svetlana Filincova

judecătorii

Galina Stratulat

Dumitru Mardari